

अरालः, एं, (ऋ + विच्, अरमालाति, आ + ला + क) सर्वे रसः। मतहस्ती। इति मेदिनी। वक्तव्यः। इति शब्दरत्नावली।

अराला, स्त्री, (अराल + स्त्रियां टाप्) अष्टष्ठा। कुलटा। इति शब्दरत्नावली।

अरिः, एं, (ऋ + इन्)। शब्दः। इत्यमरः। (“उपकर्त्तरिणा सन्धिर्मित्रेणापकारिणा”)। इति हितोपदेशे। [इति मनुः]।

“अनन्तरमरिं विद्यादरिसेविनमेव च”। चक्रं। इति त्रिकाण्डशेषः। खदिरमेदः। तत्पर्यायः। सन्दानिका २ दाली इखदिरपत्रिका ४। अस्य गुणाः। कथायत्नं। कटुलं। तिक्तत्वं। रक्तार्त्तिपत्रिनाशित्वा। इति राजनिर्वर्णणः।

अरित्रं, स्त्री, (ऋच्छ्वानेन, ऋ + इच्)। कर्णः। हालि इति भाषा। तत्पर्यायः। केनियातकः २। इत्यमरः। केनियातः ३। इति भरतः। (“जोकैररित्वेच्चरणैरिवामितः”)। इति माघः।)

अरिन्दमः, चि, (अरीन् शब्दन् कामादीन् वा दाम्यति दमयति, दम् + अन्तर्भूतश्यर्थं खच्चमुम्, उपपदसमाप्तः)। शब्दुदमनकारकः। इति मुख्यबोध्याकरणं।

(“यथाकामं यथोत्पाहं यथाकालमरिन्दम्। वेविता विषयाः पुत्र यौवेन मया तव”॥

“ज्ञात्वा तु तद्यत्पाहं सर्वमादीनं पायडुनन्दनाः। सुरक्षां विविशुस्त्वा मात्रा सार्जेन्द्रिन्दमाः”॥ इति महाभारते।)

अरिमर्दः, एं, (अरिं रोगरूपं शब्दं स्मृद्वाति, स्मृद् + अण्, उपपदसमाप्तः)। कासमर्ददृक्षः। इति राजनिर्वर्णणः। (चि, शब्दमर्दकारी।)

अरिमेदः, एं, (अरेरिवट्खदिरस्ये व मेदः सारः यस्य सः)। द्रव्यविशेषः। गृह्यता वावला इति भाषा। तत्पर्यायः। इरिमेदः २ रिमेदः ३ गोधास्तन्दः ४ अरिमेदः ५ अहिमारः इपूतिमेदः ७ अहिमेदः ८ विट्खदिरः ६। अस्य गुणाः। कथायत्नं। उष्णत्वं। तिक्तत्वं। भूतविनाशित्वं। शोयातिसारकासविवैसर्पनाशित्वस्य। इति राजनिर्वर्णणः।

(अस्य व्यवहारो यथ तदौषधं यथा,— “तुलां धूतां नीलसहाचरस्य,
दोणेऽम्भसः संश्रपयेद्यथायावत्।
पूर्वां चतुर्भुगरसे तु तैकं,
पचेच्छन्नेरुद्धर्पलप्रयत्नः॥
कल्पेननन्ताखदिरारिमेद-
जन्माभययीमधुकोत्पलानां।
तच्छिमावेव धूतं मुखेन,
स्थैर्यं दिजानां विदधाति सद्यः”॥ * ।

महासहचर्तं तेजः। इति व्यवकक्षपाणिण्यहः।)

अरिष्टं, स्त्री, (रिष्ट हिंसार्थं कर्त्तरि त्वा, नव्यसमाप्तः)। द्वितिकामायहः। (“अरिष्टश्यां परितो विसारिणा सुजन्मनस्तस्य निजेन तेजसा”)। इति रुप्तवये। अशुभं। तक्रः। मरणचिक्रः। (यदुक्तम्, “रोगिणो मरणं यस्मादवश्यमाति लक्ष्यते।

तज्ज्ञक्षणमरिष्टं स्याद् रिष्टमप्यमिधीयते”॥) शुभम्। इति मेदिनी। उपद्रवः। तत्पर्यायः। उपलिङ्गः २ उपसर्गः ३ अजन्यं ४ ईतिः ५ उत्तातः ६। इति हेमचन्द्रः। (मर्यं यथा। द्राक्षारिष्टं। दश्मूलारिष्टं। वल्पुलारिष्टं।

“अरिष्टं लघुपाकेन सर्वतत्त्वं गुणाधिकम्। अरिष्टस्य गुणा ज्ञेया वीजद्वयगुणौ समाः”॥ इति वैद्यके।

(“मरणचिक्रार्थं लक्षणं यथा। नियतमरणाखापकलिङ्गं। इति भाधवसंगट्टीतरोगविनिष्यग्न्यात्रिकाक्षदिजयरक्षितः”॥ * । तत्र प्रकृतवर्णाद्वृद्धशरीरे विकृतवर्णाद्वृद्धशरीरे द्रावपि वर्णं मर्यादाविभक्तौ दृढां यदेवं सर्वदिग्दिग्दिभागेन यद्युत्तराधरदिभागेन यद्यन्तर्वहिर्विभागेनातुरस्यारिष्टमिति विद्यात्”॥ इति चरकः।

“श्रावीरशीलयोर्यस्य प्रकृतेर्विकृतिर्भवेत्। तत्त्वरिष्टं समादेत आसत्तु निबोध मे”॥ इति च सुघ्रतः।)

अरिष्टः, एं, (रिष्ट हिंसार्थं कर्त्तरि त्वा, नव्यसमाप्तः)। लशुनः। निम्बः। फेनिलदृक्षः। काकः। कड्डपक्षी। इति मेदिनी। दृष्टभासुरः। इत्यनेकार्थविनिमझरी। सद्यविशेषः। इद्युविकाससहिताभयाचिकदन्तीपियल्यादिभूर्भेषजकाशादिस्त्वारवान् अरिष्टोऽभिधीयते। इति सुश्रुतटीका। अस्य गुणाः। अस्यःशोथयहयीकपरोगनाशित्। इति राजव्याहमः।

(“त्रेषु चिरकालस्य द्रवं यत्पंहितं भवेत्। आसावारिष्टुमेदैस्त्वा ध्रूवते भेषजोचितं। यदपक्षौवधान्मुभ्यां सिङ्गं मर्यं स आसावः। अरिष्टः कायसिङ्गः स्यात्ययोर्मानं पलोनितं”॥ इति शार्ङ्गधरः। गुणोऽस्य यथा चरकेणोक्तः। “श्रोकार्षीयहयीदोषपाण्डुरोगारुचिज्वरान्। इन्त्यरिष्टः कफकृतान्त्रोगान् रोचनदीपनः”॥ * । दन्तोचिच्छकमूलानामुभ्योः पञ्चमूलयोः। भागान् यलांशगायोद्य जलदोषे विपाचयेत्। चिफलाय दलानाश्च प्रक्षिप्य चिप्लं ततः। रसे चतुर्थरेषु तु पूते श्रीते समापेत्। तुलां गुडस्य तत्तिष्ठेत् मासार्ढं दृतभाजने। तन्माचया पिवेत्यन्यं अर्जीभोद्यपि प्रसुच्यते। ग्रहणीपाण्डुरोगप्न्नं वातदेशुजुलोमनं। दीपनञ्चारुचिप्लव्य दन्त्यरिष्टमिदं विदुः”॥ इति दन्त्यरिष्टः। इति चरकः।

“अरिष्टो द्रवसंयोगसंक्षारादधिको गुणैः। बड्डोषहरूचैव दोषाणां ग्रनथं सः। दीपनः कफवातदृष्टः सरः पित्तविशेषः। शूलाधानोदरज्जीहज्जराजीणार्शसां हितः”॥ इति सुश्रुतस्य।)

अरिष्टकः, एं, (अरिष्ट यव सार्थं क)। फेनिलदृक्षः, इति शब्दरत्नावली। शीठाकरञ्ज इति खातः। अरिष्टश्वद्यार्थोऽप्यत्र। रिठा इति भाषा। (अस्य गुणा यथा,—

“अरिष्टकस्त्रिदोषप्न्नो यहजिद्गम्भपातनः”। इति। यत्कफलचूर्णैऽहि कुतपानां नेपालदेशीयकामलानमित्याथः प्रदाक्षलनात् शुद्धिर्भवतीति शास्त्रविदां भवत्म्। यदुक्तं सुनुगा, “कौषेयाविकायोर्वै कुतपानामरिष्टकैः। श्रीफलैरुपदृष्टानां द्वौमाणां गौरसर्वाहैः”॥ इति। अरिष्टतातिः, चि, (अरिष्ट + तातिः)। च्छेष्टरः। शुभेष्टरः। इति भूरिष्योगः॥ (स्त्री, शुभाशंसनं। सौभाग्यवृद्धिः। कुशलातिशयं। “तद्वच्चभवता निष्प्राणशिष्यां काममरिष्टतातिमाश्रसहे”॥ इति महावीरं चरिते।)

अरिष्टदुष्टीः, चि, (अरिष्टेन मरणसूचकनिमित्तेन दुष्टा धीरस्य)। आसद्वरणसूचितवलवाणेन दृष्टिबुद्धिः। मरणकुबुद्धियुक्तः। तत्पर्यायः। विश्वः २। इत्यमरः॥

अरिष्टेनिः, एं, (अरिष्टस्य नेमि; घण्टीतत्पुरुषः)। जिनानां चतुर्विंशत्यत्तर्गतद्वाविंशतितीर्थद्वृशः। इति हेमचन्द्रः॥ (विनागर्भंसमूतः स्वनामस्यातः काशपमुनिपुत्रः, यथा इरिष्टं, “तार्व्यसारिष्टनेमिस्च गणडस्य महाबलः। अरुणस्यारिष्टविशेषं विनायाः सुताः सूताः”॥ वर्णे प्रपौत्रचित्कस्य पुत्रः स्वनामस्यातो राजा, यथा, इरिष्टं, “चिच्छकस्याभवन् पुत्राः प्रशुर्विष्ट्युरेव च। अश्वयीनिष्ट्यवाहस्य सुपार्वकं गवेषयौ। अरिष्टेनिमश्वस्य सुधर्मा धर्मभृत्यात्”॥ स्वनामस्यातः प्रजापतिः। यथा रामायणे, आदिकाले महाबाहो ये प्रजापतयोऽभवन्। दक्षो विवस्तानपशोऽरिष्टेनेभिस्तथैव च। कश्यपस्य महाभागलेयामासीदपश्चिमः॥)

अरिष्टसूरः, एं, (अरिष्ट तद्रामानमसुरं सूरयति यः, अरिष्टस्य सूरः नाशक इति वा।) विश्वः। इति चिकाण्डशेषः॥ शुभाशुभानाशके चि॥ (कृष्णः। स खलु माथुरे कल्पे अरिष्टनामानमसुरं सूरदितवान्।)

अरिष्टा, स्त्री, (अरिष्ट + स्त्रियां टाप्)। कटुकाः। इति राजनिर्वर्णणः॥ कट्की इति भाषा। (स्वनामस्याता कश्यपमती, सा हि सर्वान् गन्धर्वान् जनयामास। यथा,— “अरिष्टा तु महासत्यान् गन्धर्वान्। मितीजसः”॥ इति हरिष्टे।)

अरुः, [स्] एं, (ऋ + उसि।) सूर्यः। इत्युणादिकोषः। रक्ताखदिरः। इति राजनिर्वर्णणः॥

अरुः, [स्] एं, स्त्री, (ऋ + उसि।) ब्रह्मं। क्षत्रं। इत्यमरः॥

अरुः, [स्] य, (ऋ + उसि।) मर्म्म। सन्धिश्चान्। इत्युणादिकोषः॥

अरुचिः, एं, (न रुचिर्यच सः।) रोगमेदः। स च सत्यमिलाषेष्यवहारासामर्श्यूपः। इति रक्षितः॥ तत्पर्यायः। करोचकः २ अश्रद्धा ३ अनभियातः ४। इति राजनिर्वर्णणः॥

(“दोषे एष्टु नाह च चित्तविप्रयंश्याच,